

292

1721. Κανουνναμὲ ὑπὲρ τῆς Χίου,
μηνι. ἐν 423, σ. 207, σημ. 1.

293

1721. Συμφωνητικὸν πακτώσεως ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἐν Ναούσῃ Πάρου,
ἀνέκδοτον,
ἐν EBE Τμ. χφφ. Ξ 647.
«... δθεν καὶ εἰς τὸν καρπόν, ὃποῦ θέλει στείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ ἴδιον πρᾶγμα
νὰ μοιράζον(ν) τοίᾳ καὶ δύο, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου ...».

294

1721. Ἀπόφ. διαζυγίου ἐν Λευκάδῃ,
ἐν 105, παράρτ. σ. 34–35. Δέχεται ὅτι ἔὰν κατηγορήσῃ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναικα του ἐπὶ μοι-
χείᾳ, διὰ προφορικῶν δηλώσεων πρὸς τρίτους, ὅνευ δικαστικῆς καταγγελίας, ἀναποδεί-
κτως, δημιουργεῖ ὑπὲρ αὐτῆς λόγον διαζυγίου.

295

1722. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου, ἐν Ναούσῃ Πάρου, ἀνέκ-
δοτον,
ἐν EBE Τμ. χφφ. Ξ 647. Ἐπίσης πάντα τὰ συμβόλαια τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἐν Πάρῳ, περιέ-
χουν τὸν κάτωθι ὅρον (π.χ. πρβλ. ἀριθ. 649, 650, 651, 653 μέχρι 659 καὶ 661 μέχρι
665, ἐν ὅλῳ 33 προικοσύμφωνα.
«... ἀκόμα λέ(γον)σι καὶ ἐτούτη τὴν κοντετζιόν : ἀν τῶν ἐτύχη θάνατος, χωρὶς νὰ ἀφῆ-
σουν κληρονόμους νομίμους, νὰ πηγαίνουν τὰ ἄνω γεγραμμένα πράγματα εἰς τοὺς πλέα
σιμοτέρους των συγγενούς των, μὴ ἔξουσιάζονται ἄλλο, τόσον τὸ ἔνα μέρος, ὡς καὶ τὸ ἄλλο,
νὰ ἀφῆσουν διὰ τὴν ψυχὴν τος πάρεξ εἴκοσι γροσῶν πρᾶγμα διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς
ψυχῆς τως καὶ οὐχὶ περισσότερον . . . ».

296

1722. Προικοσύμφωνον ἐν χωρὶ φ Νενήτων τῆς Χίου,
ἐν 44^a, σ. 114–115.

(Οἱ ἐκ μητρὸς πάππος καὶ μάμη «παραδίδουν τελείαν προῖκαν» εἰς τὴν ἐγγόνην των
«κατὰ τὸ προικοσύμφωνον τῆς μητέρας τῆς» . . . «ἀκόμη . . . τὰ κληρονομικὰ νὰ εἰναι
καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ζάπτιν τῆς». Οἱ δὲ ἐκ πατρὸς πάππος καὶ μάμη τῆς δίδουν «τὸ μερίδιον
τοῦ πατρὸς αὐτῆς . . . Καὶ ἀποθανόντος τοῦ Κωνσταντῆ καὶ τῆς Κατερινῆς (δηλ. τῶν ἐκ
πατρὸς πάππου καὶ μάμης) νὰ μετέχῃ εἰς τὰ γεροντοτρόφια καὶ οὐλισες ὅπου τῶν εὑρε-
θοῦν, εἰς ἐκαλὸν καὶ εἰς ἐκακόν, καθὼς ἔστερξαν αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιά των . . . Ἀκόμη
τάττει καὶ ὁ γαμπρὸς τῆς νύμφης ἐμπασίδιον καὶ τέλειον χαριστῆρι ἀσλάνια 200 . . .».

